

September rit - Overijsselsche Vecht

Door Luuk - 28 september 2019

Op dinsdag 24 september is de één na laatste maandelijkse rit van het jaar gereden.

Het startpunt lag bij Het Roode Hert in Dalfsen. Voor velen een eind weg, maar voor anderen weer een thuiswedstrijd.

De weersverwachting voorspelde veel buien en regen, maar zoals tegenwoordig gebruikelijk klopte dit gelukkig niet.

Voornamelijk zon of licht bewolkt, met een temperatuur van 20 graden.

Alleen op weg naar huis het laatste half uur wat lichte regen. Daar hoeft je dus niet voor thuis te blijven. Gezien de toch beperkte groep van 13 motards, hadden velen zich toch door de weersvoorspelling laten beïnvloeden. Jammer!

Startpunt - Het Roode Hert in Dalfsen

Jos Lakerveld had de rit georganiseerd en uitgezet, vanwege het afhaken van de originele organisatoren. Wat een mooie route door een heel erg mooi stukje Nederland, met de Overijsselsche Vecht in de hoofdrol. Bedankt Jos!

De rit begon, zoals gebruikelijk, met koffie en uitstekende appeltaart. Door de gezelligheid werd het vertrek iets later dan half elf, maar dat was gezien de lengte van de rit geen enkel probleem.

Vanaf Het Roode Hert werd koers gezet naar het dorp Dalfsen en hier werd de Vecht voor de eerste keer overstoken. Daarna een prachtige rit door de provincies Drenthe en Overijssel. Via vele onbekende plaatsjes, zoals Hoonhorst, Dalmscholle en Gietem naar Ommen. Daarna via het schitterende plaatsje Beerze en Junne weer naar de Vecht. Hier werd een tussenstop gemaakt en kon de Vecht, met een nieuw aangelegd sluisje, worden bewonderd.

Nieuw sluisje bij Junne

Na deze schitterende ochtendrit, met vele bossen en bijna leegstaande vennen, werd het tijd om het lunchadres in Ommen op te zoeken. Prima parkeergelegenheid en de uitsmijter "Flater" werd in grote hoeveelheden besteld.

Na de gezellige lunch kon worden opgezadeld voor de middagrit. Noordwaarts ging het via Witharen en Balkbrug naar het riviertje De Reest. Dan via Ilhorst in zuidelijke richting naar Industrieterrein Hessenport bij Zwolle. Hier liet het routebestand ons in de steek, want het wegenstelsel was hier behoorlijk veranderd. Onder leiding van hoofdman Jos werd de route toch weer opgepakt, met dank aan een klein stukje (motor)fietspad dat er special voor ons leek neergelegd.

Een eind verderop werd het graf van Apollo bezocht, verscholen langs De Doornweg op het landgoed rond Huis Arnichem. Wellicht is dit het oudste Moslim graf in Nederland. Uit archief onderzoek blijkt dat Apollo een jonge neger slaaf is die overleed op 23 juli 1828. De jongen werd naar Nederland gebracht door Joan Hendrik Tobias, eigenaar van Huize Arnichem. Tijdens een oorlog zou Apollo Tobias van een wisse dood hebben gered. Uit dank voor zijn moedige daad nam Tobias de jonge neger mee naar Haerst.

Zo is ook het geschiedkundige aspect aan de orde geweest en kan de route verder vervolgd worden. Nu wordt het routebestand niet helemaal meer gevolgd, omdat Jos nog wat andere weggetjes in gedachte had. Mooi is het in ieder geval.

Bij Genemuiden wordt, naar goed SkyRiders gebruik, een pont genomen - deze keer over het Zwarte Water. Dan rest nog een mooie rit, in noordwestelijke richting, naar het eindpunt in Blokzijl. Hier beginnen de eerste druppels naar beneden te komen, maar we kunnen droog buiten zitten onder het afdak. Bij vertrek is het weer droog en dat blijft gelukkig het grootste gedeelte van de terugrit zo.

Wederom kunnen we weer terugkijken op een bijzonder mooie rit, met mooi weer en heel veel gezelligheid.

Het graf van Apollo

De pont bij Genemuiden over het Zwarte Water